

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Rudolphi Goclenii Exercitationes et disputationes ethicae & politicae

Goclenius, Rudolph

Marpurgi Cattorum, 1601

CXV. Jus defensionis sui defenditur

[urn:nbn:de:bsz:31-109121](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-109121)

Pertinet enim ad pactiones cum civibus, non cum hostibus factas.

O B I E C T. I V.

Rex Jehu (2. Reg. 10.) cui Deus imperarat, ut Baaliticos sacerdotes omnes de medio tolleret, illos in Baalis fanum sacrificandi causa evocatos interfecit.

Solut.

Exemplum hoc seu factum est *ἐπισημοῦ* & alienum: pertinet enim ad dolum bonū, non ad perfidiam, cum nullam Jehu fidem illis publicam dederit, tamen ad illos evocandos, & in unum locum cogendos dolo bono usus sit.

O B I E C T. V.

Nulla cum tyranno fides, nulla sancta societas, (Scal. pag. 742. in exerc.)

Solut.

Sententia hæc nihil officit nobis: Vult enim nullam esse nobis constantem societatem seu vitæ agitationē cum iis, quos metuimus; non dicit, nos debere fidem frangere. Interim verò hoc inconcussum immotumq; manet, pactionem cum hostibus factam rescindi posse à superiore, cujus injussu facta est.

C X V.

Jus defensionis sui defenditur.

Responsio.

PERVULGATUS in nonnullorum Anabaptistarum asseculis error animis eripendus est, qui fingit, defensionem privatorum hominum à Christiano esse alienam, omnisq;

omnisq; opinio ad hanc normam traducenda est, ut statuamus, privatam sui defensionem esse licitam, dummodò iusto modo fiat.

Constat enim inter rectè eruditos voce Evangelii non deleri seu aboleri legem naturæ, quæ est ἀλήθεια καὶ δικαίωμα τῷ θεῷ ad hanc civilem vitam pertinens. Neq; enim Christus secū ipse pugnat. Jam verò notitia approbās defensionē nostrī adversus injuriā notoriam nobis insita, & in animum quasi insculpta est.

Est, inquit Orator, hæc non scripta, sed nata lex, quā nō didicimus, accepimus, legimus, verūm ex natura ipsa arripuimus, hausimus, expressimus, ad quam non docti, sed facti, nō instituti, sed imbuti sumus, ut, si vita nostra in aliquas insidias, si in vim, in tela, aut latronū aut inimicorum incidisset, omnis honesta ratio esset expediendæ salutis.

Audin' defensionem necessariam legi naturæ esse consentaneam? Quare hoc maneat, i. causa, quæ mutari non potest, defensionem sui esse cōcessam & justā. Deinde: Lex scripta bona est, si ea legitimè utatur. Omnium verò gentiū leges dant potestatem sui defendēdi. Jus igitur defensionis in dubium vocandū nō est.

Præterea: Divinitus approbatur ea ratio, qua nos nostramq; vitam adversus subitam & atrocem vim tuemur ac defendimus. Quis ignorat à Joanne Apostolo præcipi, ut pro salute

Confirmatio à testimonio Legis naturalis.

Propositio Assumptio.

Amplificatio assumptio à testimonio Ciceronis.

2. A testimonio legis scriptæ.

3. A testimonio divini.

lute

lute fratris nemo dubitet suam vitam in discrimen adducere. Licet igitur proximum defendere. Si proximum: Ergo & nos ipsos: ut qui debeamus esse *φίλοι*.

Confutatio.

Probè stabilita fixaq; nostra sententia, videamus quæ contra nos afferant adversarii: Urgent primùm imperitè vocem Christi, & in ea odiosè perstant: Si quis te percussit in maxillam unam, porrige ei & alteram. Verùm Christi conciones non ex singulis verbis æstimandæ, sed ex perpetua serie & contextu disputationum, & sæpe *εἰπάτω*, non *ἀπλῶς* accipiendæ sunt. Christus in cap. 5. tradit sententias, quæ propriè ad vitam spiritualem pertinent, nec quicquam decerpit de legum & ordinis politici autoritate, & quia Ecclesia plerunq; tristi servitute oppressa jacet, ac à malis hominibus vexatur, Christus præcipit de tolerantia *καὶ ἀμνηστία κακῶν*, & consolatur Ecclesiam, ut statuatur, se non esse abjectam aut desertam à Deo propter calamitates.

Deinde accipiunt pro se istud: Qui gladium acceperit, gladio peribit. Sed si hoc non accipiatur *ὁπλισθῶν*, ne quidem magistratui licebit in facinorosos animadvertere. At hoc dici non potest. Intelligendum igitur, qui gladium acceperit, non datum seu porrectum à legibus, gladio peribit. Cui autem necessitas defensionem sui exprimit, ei lex porrigit

Epilogus.
Defensio
sui privata
est licita,
modò ne
injustè fiat, gladium.

Con-

Conclusio repetitio sit propositionis exceptione limitata seu restricta. Pudeat igitur adversarios amentia (non enim omnis error stultitia appellanda est) quod negant injuriam propulandam, seu vim vi repellendam, etsi moderatio inculpatæ tutelæ adhibeatur.

CXVI.

An omnes calumnia sint refutanda?

Distinguitur.

CALUMNIA est, vel innocentem falso criminari, vel benè aut mediocriter dicta in malam partem interpretari, aut falsum etiam iis aspergere & attingere. Quæ cum candore pugnant. Ad quæstionem autem per distinctionem respondeo: Calumniæ sunt vel notoriæ, vel populares & plausibiles, quæ à Græcis vocantur *πειθαυολογία*. Notorias seu manifestas, quas ipsa experientia convincit vanitatis & impudentiæ, refutare inanis labor est atq; irridendus. Sic Christus nihil respondit ad convitium Samaritani, Joan. 8. At verò illas, quæ sua specie hominum animos acerrimè commovent, & quadam voluptate impellunt (audire enim calumnias dulcè admodum est) quæque nostram professionem deformant, ea refutemus, & quidem modeste, ne cum adversariis petulantiæ linguæ certare videamur. Præclare enim quidam dixit